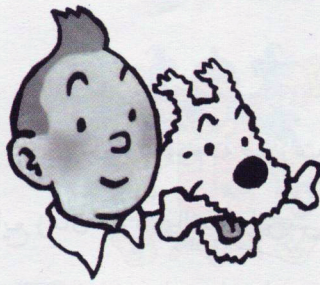

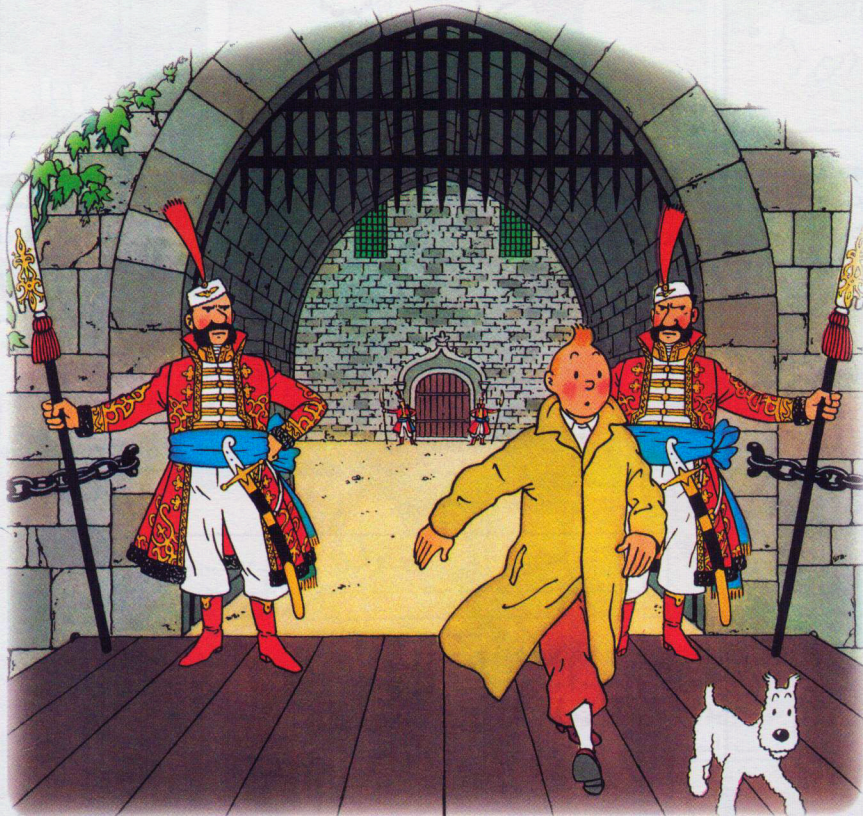
به نام خدا

عمای سحر آمیز

(عمای سلطنتی پادشاه اُتو کار)

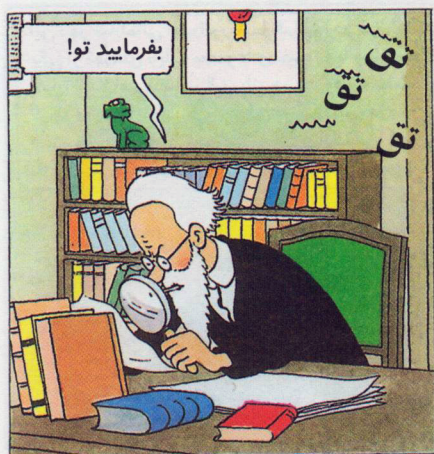
نویسنده و تصویرگر
هرژه

ماجراهای تن تن
خبرنگار جوان

عصای سحرآمیز

من خانم گاوکش نیستم، جناب پروفیسور. من کیف دستیتون رو برگردوندم.

چی...؟ کیف من!...

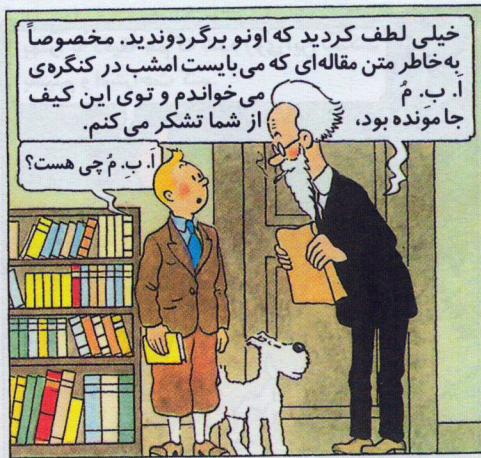

اوه، عصر به خیر خانم گاوکش. ممکنه، اون ها رو بذاری روی اون میز کوچیکه؟

آ.ب. م حروف اختصاری و مخفف انجمن بین المللی مَهرشناسی ست.

چی چی شناسی؟

خیلی لطف کردید که اونو برگردوندید. مخصوصاً به خاطر متن مقاله‌ای که می‌بایست امشب در کنگره‌ی می‌خواندم و توی این کیف جا نمونده بود، از شما تشکر می‌کنم.

آ.ب. م چی هست؟

کیف دستی اسناد و مدارکم؟

هیس! همین الان یکی برای دیدنش رفت تو اتاق ...

اوه، خدای بزرگ! خیلی متأسفم! ببخشید. من به عادت خیلی بد دارم که سیگارمو هر جا که برسه پرت می‌کنم!

واقف؟

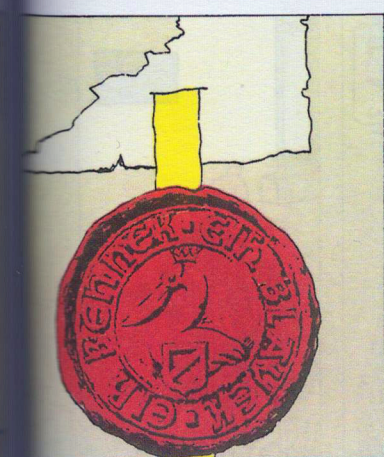

بله، مَهرشناسی دانش جذاب و زیباییست. آگه یه نگاه به مجموعه‌ی نفیس من بندازی، حتم دارم که متقاعد می‌شی.

مَهرشناسی. یعنی شما تا به حال چیزی در این مورد به گوشتون نخورده؟ مَهرشناسی علمی است که به مطالعه‌ی علامت و نقوش کنده‌کاری شده‌ی و یا مَهرهای تمدن‌های مختلف به ویژه مَهرهای پادشاهان می‌پردازد. علم بسیار جالبی ست... سیگار می‌کشی؟

نه متشکرم. من اهل دود نیستم.

... و این یکی هم به مَهر غیرمعمولیست که من به صورت کاملاً اتفاقی و شانسی در پراگ پیدا کردم. این مَهر اتوکار چهارم پادشاه سیلداویاست...

اوه...؟

این مَهر شارلمانی امپراتور کبیر فرانسه در قرن هشتم میلادی و یکی از مَهرهای نایاب مجموعه‌ی نفیس و بارزش منه. این هم مَهر ادوارد پادشاه بریتانیا در قرن یازدهم معروف به سنت ادوارد اعتراف گیرنده است و مَهر بعدی متعلق به گرادنیو معروف به سگ ونیز است، و این یکی هم به نمونه‌ی جالب از انگشتر و مَهر سنگی مربوط به دوره‌ی ساکسون هاست.